

§ 5.

De nærmere Regler vedrørende Gennemførelsen af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser fastsættes af Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

§ 6.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og har Gyldighed indtil Udgangen af Aaret 1939.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes for i nogen Grad at mildne det Tab, som Landbruget har lidt og lider som Følge af den Mund- og Klovesygeepizooti, der for Tiden hærger og allerede gennem længere Tid har hærget Landet.

Paa et mellem Ministeren for Landbrug og Fiskeri og Landbrugsraadets den 21. December 1938 afholdt Møde erklærede Ministeren sig villig til at fremsætte et Lovforslag, hvorefter Erstatning skulde ydes for Kreaturer, der døde, og for Kreaturer, der maatte udsættes, paa Grund af Mund- og Klovesyge, saaledes at Halvdelen af Beløbet hertil skulde udredes af Statskassen og Halvdelen opkræves hos samtlige Landmænd i Forhold til Antallet af Kreaturer ved Tællingen den 16. Juli 1938.

Fra Landbrugsraadets Side udtaltes imidlertid Betænkkelighed over for Ministerens Forslag og navnlig ved, at Landbruget skulde deltage i Ydelsen af Erstatning for Dyr, der blev udsat som Følge af Mund- og Klovesyge, ud fra den Betragtning, at det maatte befrygtes, at det vilde kunne forekomme, at Landmænd, der ingen Erstatning kunde faa efter Ministerens Forslag, skulde deltage i Ydelsen af Erstatning til Landmænd, der ikke havde haft et større Tab end det, de selv havde haft i Driftstab.

Ministeren og Landbrugsraadets enedes derfor om at begrænse Erstatningen til Dødsfald og at henvise Udredelsen af Erstatningsbeløbene til Statskassen.

Til § 1.

I adskillige Tilfælde har Dyr lægerne ikke Kendskab til Antallet af Dyr, der er døde i en Besætning som Følge af Mund-

og Klovesyge, naar bortses fra de Dyr, der er nedslaaet i Henhold til Loven om Værn for Dyr. Da man maa regne med, at Bestræbelserne vil gaa ud paa at faa saa mange Dyr som muligt med ind under Erstatningsbestemmelserne, vil dette manglende Kendskab hos Dyr lægerne kunne volde betydelige Vanskeligheder ogsaa i Forholdet mellem Ejer og Dyr læge. Det vil derfor blive meget vanskeligt og i adskillige Tilfælde ugørligt for Dyr lægerne at afgive Attestation om Dødsfald, der har fundet Sted inden Lovens Ikrafttræden, og Grundlaget for Udbetaling af Erstatning maa i saadanne Tilfælde derfor være en af Ejeren paa Tro og Love afgiven Erklæring om, at Dødsfaldet skyldes Mund- og Klovesyge. Erklæringens Rigtighed skal saa vidt muligt attesteres af vedkommende Dyr læge. Saa fremt Dyr lægen er ude af Stand til at attestere, skal han afgive en Erklæring, der indeholder saa fyldestgørende Oplysninger som muligt.

Derimod vil der ved Dødsfald, der indtræder efter Lovens Ikrafttræden, i alle Tilfælde kunne forlanges en Obduktionserklæring.

Til § 2.

Til Belysning af Størrelsen af det Beløb, der efter Lovforslaget skal udredes af Statskassen, skal anføres følgende:

I den første Tid af den nuværende Epizooti, der tog sin Begyndelse i August 1937, nedsløges de angrebne Besætninger ved det Offentliges Foranstaltning mod Erstatning, men efterhaanden som Epizootien tog til i Omfang i de enkelte Landsdele, maatte man af økonomiske Grunde ophøre hermed. Den systematiske Nedslagning ved offentlig Foranstaltning er ophørt fra Be-